# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 40704**

гр. София, 20.10.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова**
**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева**
**Георги Бозуков**

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **6609** по описа за **2026** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба, подадена от С. Л. П., с адрес в [населено място] чрез адв.Г.Х. против Решение № 1369/20.04.2026г., постановено по нахд № 2233/2026г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия №111858682, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл.189, ал. вр. с чл.182, ал.1, т.2 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание глоба в размер на 25,56 евро /50,00 лева/, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.
В касационната жалба се излагат аргументи за отмяна на решението поради това, че е неправилно и незаконосъобразно. Според касатора районният съд неправилно приема, че процесният ЕФ е законосъобразен, тъй като е първи по ред, извеждайки този извод единствено от по-малкия му номер в сравнение с издаден друг ЕФ за същото нарушение.Приема се, че е нарушен принципът ne bis in idem закрепен в чл.17 от ЗАНН, тъй като в съдебното производство не е доказано, че вторият ЕФ, издаден за същото нарушение, е анулиран с изричен акт на административнонаказващият орган /АНО/. Касаторът се позовава и на неправилно приложение на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. и Наредбата за средствата за измерване, тъй като в оспорения ЕФ е посочен толеранс от 3%, а съдът е приел, че са приспаднати 3 км./ч. и това разминаване създава неяснота относно начина на формиране на наказуемата скорост и представлява съществено нарушение, което е основание за отмяна на ЕФ. Излагат се и

съображения за това, че в протокола за използване на АТСС не са попълнени всички негови реквизити, имащи отношение към разглеждания случай, а именно – данни относно номер на първо и последно статично изображение, както и те за нарушения ли са или за „двойни фишове“ и така не са изпълнени изискванията на чл.10 от Наредбата. Твърди се и че съдът не е изяснил всички факти по делото, тъй като не е събрал доказателства за точното време на генериране на двата ЕФ, а е направил извод само въз основа на номерата им. Не се приема и изводът, че не е установена датата на издаване на втория ЕФ . Сочи се също, че липсват мотиви защо двата ЕФ са с различни скорости. Направено е искане както оспореното решение, така и оспорения ЕФ да бъдат отменени.
В съдебно заседание касационната жалба се поддържа. Представени са и писмени бележки.
Ответникът – СДВР не изразява становище по касационната жалба.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и предлага решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.
Предмет на касационно оспорване е решение № 1369 от 20.04.2026г., постановено по нахд № 2233 по описа за 2026г. на СРС, 129-ти състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.
С обжалваното решение, СРС е приел за установено следното: На 19.11.2025г. в 15:34 часа, преносима видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип ”ARH CAM S1” с №1250b39, заснела лек автомобил, движещ се в [населено място], [улица]пред №74, с посока на движение от [улица]към [улица], с превишена скорост – 69 км/ч /засечена от техническото средство/, при максимално разрешена скорост за населено място от 50 км./ч., въведено с общото ограничение, предвидено в разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетото МПС било установено, че същото е регистрирано на името на С. П. /съгласно приложена справка по делото – л.11/, поради което за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП срещу нея в качеството на собственик на МПС, с което е извършено нарушението е издаден обжалваният ЕФ серия К №11858682, в който е посочено, че отговорността й се ангажира за управление на МПС с наказуема скорост от 66 км/ч. Фишът е издаден на 23.01.2026г. и връчен на същата дата, видно от представената справка от АИС-АНД. За същото нарушение на неустановена дата е бил издаден и ЕФ серия К №11858693, като в него е посочено, че отговорността на П. се ангажира за управление на МПС на същото място и по същото време, но с наказуема скорост от 67 км/ч.
При така установените факти районният съд е приел, че нарушението, за което е санкционирана С. П. е установено съобразно изискванията на закона, извършено е от жалбоподателката и правилно е санкционирано.
Настоящият касационен състав споделя изцяло съображенията на районния съд за материална законосъобразност на оспорения пред него ЕФ, които не намира за нужно да преповтаря и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр. второ от АПК.
Не се споделят изложените от касатора доводи за отмяна на оспорения ЕФ, поради това, че е издаден и ЕФ № серия К №11858693 за същото нарушение. Правилен е изводът на СРС, че датата

на издаване на ЕФ № серия К №11858693 е неустановена. Посочената в този ЕФ дата – 19.11.2025г., сочи времето на извършване на описаното нарушение, но не доказва датата на издаване на акта. След като не е установена датата на издаване на ЕФ № серия К №11858693 точно номерът на ЕФ сочи поредността на издаване на двата фиша. Тъй като оспореният ЕФ е с по-малък номер мотивите, че той е първият по ред издаден ЕФ са правилни.При липса на доказателства, че ЕФ № серия К №11858693 е бил оспорен по съдебен ред и е оставен в сила, независимо, че е втори по ред, за районния съд не са били налице основания за отмяна на ЕФ серия К №11858682 само и единствено на основание чл.17 от ЗАНН. Съгласно чл.17 от ЗАНН никой не може да бъде наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила наказателно постановление или решение на съда. В случая касаторът не е твърдял и не е представил доказателства, че за същото административно нарушение вече е бил наказан с влязъл в сила ЕФ или с решение на съда.

Представената от касатора съдебна практика не е задължителна за настоящия съдебен състав, а и не касае идентични случаи.

Отпадане на отговорността на жалбоподателката, поради това, че в оспорения ЕФ е посочен толеранс от 3%, а съдът е приел, че са приспаднати 3 км./ч. е неоснователно. Установената с техническо средство скорост на движение е 69 км./ч., а скоростта, за която е наложено административно наказание е 66 км./ч., тоест за скорост, намалена с 3 км./ч., а не намалена с 3%. Респ. при изписване на приспаднатия толеранс в ЕФ е допусната фактическа грешка като вместо 3 км. е записано 3%, тъй като след пресмятане се установява, че 3% от 69 км/ч. са 2,07 км., а не 3 км.

Начинът на формиране на наказуемата скорост е правилен и не представлява съществено нарушение, което да е основание за отмяна на ЕФ, тъй като не е нарушено правото на защита.

Действително в протокола за използване на АТСС не са попълнени данни относно номер на първо и последно статично изображение, но са посочени начало и край на работа на автоматизираното техническо средство – от 14,00ч. до 16,00ч.. Със събраните доказателства се установява процесния автомобил, времето на измерване на скоростта му на движение – 14,19,22ч. /попада в периода на работа/ и местонахождението на техническото средство, поради което не възниква съмнение, че измерената скорост на движение е на управлявания от касатора автомобил.

Неоснователно е и възражението, че решението е немотивирано, тъй като липсват мотиви защо двата ЕФ са с различни скорости. ЕФ № серия К №11858693 не е обжалван в настоящото производство, поради което въпроси касаещи законосъобразността му не са били предмет на делото. СРС е следвало да установи правилно ли е установена скоростта на движение на автомобила, за която е санкционирана С. П. с ЕФ серия К №11858682 и това е сторено.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон. Поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор на касатора не се следват разноски, а ответникът не е претендирал такива.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд – София град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1369/20.04.2026г. постановено по нахд № 2233/2026г. по описа на

Софийски районен съд, 129-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: